

[Ømann.]

overhørig, og som ikke kan undgå at ændre vores stilling til lovgivningen.

Det er derfor, vi har set et møt og tilfreds venstre her i dag og nogenlunde tilfredshed fra konservativ side, og det er det, jeg mener betyder noget for vor bedømmelse af den politiske situation her. For hvad er der sket? Uden at der var nogen som helst politisk nødvendighed for det, har socialdemokratiet solgt ud først og fremmest til venstre, men også til andre borgerlige partier. Det er interessant at konstatere, at de fleste af de ændringsforslag, som vi om lidt skal stemme om, står hr. Glistrup som medforlagsstiller af.

Det kan ikke undskyldes med, at det af hensyn til gennemførelse af arbejdsmarkedslovgivningen var nødvendigt at stoppe disse godbidder ned i gabet på venstre. Med hensyn til denne lovgivning ville enhver fornuftig politisk tænkende her i tinget sige: ja men her kan man da bare sige til venstre: o. k., hvis I virkelig efter samrådet med Arbejdsgiverforeningen mener, at I vil overtage denne overenskomstsituation, så værsgo. Jeg er fuldstændig sikker på, at venstre ville have sagt nej tak.

Jeg ved det med stor sikkerhed. Det er jo ikke noget referat fra udvalgsforhandlinger dette her, det er et referat af, hvad der er foregået i folketinget forud for disse udvalgsforhandlinger. Det drejer sig om meget nære forhandlinger mellem Arbejdsgiverforeningen og venstre, som ikke fandt sted i noget udvalgsværrelse, heldigvis da, men i højre sidekabinettet.

Jeg er overbevist om, at regeringen er bekendt med de forhandlinger, der foregik. Jeg er overbevist om, at regeringen vidste, hvilken indflydelse Arbejdsgiverforeningen havde på venstres ændringsforslag med hensyn til arbejdsmarkedslovgivningen.

Der var ingen nødvendighed for at give køb med hensyn til de tre erhvervslovforslag, der var sikret et flertal. Når der ingen behov har været for indrømmelser, hvad er så forklaringen på det, der er foregået? Der er den forklaring, at socialdemokratiet nu klart og tydeligt har orienteret sig til højre her i salen, uden at der egentlig var noget behov derfor i denne situation. Det synes jeg nok har en vis politisk, storpolitisk, betydning.

Vi vil meget nøje følge udviklingen i den kommende tid. Jeg synes bare, at i en situation, hvor socialdemokratiet har påtaget sig en opgave, som er ubehagelig over for arbejdsmarkedet, og som de andre havde kastet fra sig, havde det anstået sig bedre for regeringspartiet, om man havde sagt: nu tackler vi denne opgave alene, og det skal ikke ske med bistand fra et venstre, som har en slagskygge fra hr. Glistrup hvilende hårdt hen over sig, at man ikke deltog i denne situation i den højredrejning, som er foregået her i landet, men derimod stoppede op og sagde: her er der et parti, som siger stop, her er der et parti, som gavner arbejdernes interesser.

Jeg skal til slut oplyse, at der er sket en fejl i betænkningen. Det drejer sig om, hvorvidt vi kan stemme for, at handelsministeren opgiver begrænsningen af udstedelse af friaktier. Det kan vi naturligvis ikke. Det er jo også en af de poster, som socialdemokraterne har handlet med i denne situation. Jeg skal ikke gå nærmere ind på friaktiebegrebet, jeg siger ikke, at det er den store ondskab, men jeg siger bare, at i denne situation er der så store fordele for erhvervslivet og ulemper for befolkningen i øvrigt knyttet til friaktieudstedelsen, at det vil være på sin plads at stoppe det. Det synes regeringen åbenbart ikke.

Naturligvis vil vi stemme mod de ændringsforslag, som er stillet til disse tre lovforslag mange gange af regeringen og mange gange af de borgerlige partier her i salen. Som sagt kan vi ikke medvirke til disse lovforslags gennemførelse.

Jens Møller (KrF):

Det er med forbavelse, jeg har hørt SF's ordførere her i dag. I formiddags tog de parti for husejere og boligspekulanter imod de ensomme og gamle, hvis højeste ønske er at have en lille hund eller kat hos sig, og i eftermiddag har de taget parti for storbankerne ved at nægte at være med til at begrænse deres muligheder for at udpine almindelige mennesker, der på grund af arbejdsløshed eller andre ulykker har været nødt til at optage lån.

Men bortset fra det er denne dag for mig at se en god dag for dansk folkestyre. Trods vanskeligheder og angreb fra ydergrupperne i dansk politik er det lykkedes at skabe et